

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Josef Kašpr

Jak lze najít třetí mocninu a odmocninu čísel dekadických

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 17 (1888), No. 1, 28--30

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/109152>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1888

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

můžeme hořejší poučku krátce psáti

$$(1) \quad d^2 = ab + c^2.$$

Z obrazce jest patrné, že $b = a - 2x$ aneb $a = b + 2x$, což postupně do vzorce (1) dosazeno, dá v případě prvném

$$d^2 = a^2 + c^2 - 2ax,$$

v případě druhém

$$d^2 = b^2 + c^2 + 2bx.$$

Rovnice tyto vyjadřují t. z. rozšířenou poučku Pythagorovu, první pro trojúhelník ostroúhlý, druhá pro trojúhelník tupouhlý.

Píšeme-li za $x = c \cos(a, c)$ do rovnice první a $x = -c \cos(b, c)$ do rovnice druhé, obdržíme

$$d^2 = a^2 + c^2 - 2ac \cos(a, c),$$

$$d^2 = b^2 + c^2 - 2bc \cos(b, c),$$

což jest poučka Carnotova.

Jednoduchou dedukcí lze tedy vyvinouti poučku Carnotovu z poučky Ptolemaeovy.

Je-li čtyřúhelník do kružnice vepsaný obdélníkem, jest též $b = a$, čímž rovnice (1) nabude tvaru

$$d^2 = a^2 + c^2,$$

což jest poučka Pythagorova.

Jak lze najíti třetí mocninu a odmocninu čísel dekadických.

Napsal

Josef Kašpr,

professor při real. gymnasiu na Smíchově.

Chceme nejprve ukázati, jak lze dekadická čísla dvou- a víceciferná snadným a přehledným způsobem umocňovati na třetí. Vzorec podle něhož umocňování toto zřízeno jest, upraven jest ze známého vzorce

$$(a + b)^3 = a^3 + 3a^2b + 3ab^2 + b^3$$

tím, že z prostředních dvou členů pravé strany vyjmut jest společný činitel; tedy

$$(a + b)^3 = a^3 + 3(a + b)ab + b^3.$$

Budiž podle tohoto vzorce umocněno číslo dvouciferné, na př. 87; tu klademe $a = 80$, $b = 7$, tudíž

$$\begin{array}{r}
 87^3 \\
 \hline
 80^3 \quad 512000 \\
 261.560 \quad 146160 \\
 7^3 \quad 343 \\
 \hline
 87^3 = 658503.
 \end{array}$$

Je-li umocňovati na třetí číslo trojciferné, na př. 876, bude

$$a = 870, b = 6$$

$$3(a + b) = 2628, ab = 5220.$$

Opisujíce to, co v prvním příkladě bylo již psáno, vypouštějme nuly a pamatujme, že za to součin $3(a + b)ab$ psáti jest o dvě místa, kubus b^3 o jedno místo v pravo.

$$\begin{array}{r}
 876^3 \\
 \hline
 8^3 \quad 512 \\
 261.56 \quad 14616 \\
 7^3 \quad 343 \\
 2628.522 \quad 1371816 \\
 6^3 \quad 216 \\
 \hline
 876^3 = 672221376.
 \end{array}$$

Z toho zajisté již patrné jest, jak snadno a přehledně, zvláště když součin $3(a + b)ab$ stranou vypočítáváme, vyhledává se třetí mocnina čísel dekadických.

Abychom našli třetí odmocninu čísla dekadického, ku př.

$\sqrt[3]{2197}$, vedme si takto:

Nejprve ustanovme, jak obyčejně se děje, $a = 10$; pak pokračujme dle známého způsobu hledající b . Učiníce, jak naznačeno, smíme dělití 11 číslem 3; tím dostáváme $b = 3$, jež hned příslušně zapíšeme.

$$\begin{array}{r}
 \sqrt[3]{2197} = 13 \\
 1 \dots \\
 \hline
 1197 : 3 \\
 117 \quad 39.30 \\
 27 \quad 3^3 \\
 \hline
 0.
 \end{array}$$

Jakmile však nalezneme b , ihned tvořme $3(a + b) = 39$, pak $ab = 30$, a tudíž i $3(a + b)ab = 1170$, jak učiněno zapisujíce. Příčiníce pak ještě b^3 , odčítejme a shledáme, že hledaná odmocnina jest 13.

Ku objasnění věci stůj zde ještě tento příklad:

$$\begin{array}{r}
 \sqrt[3]{12|812|904} = 234 \\
 \underline{4\ 812 : 12} \\
 4\ 14 \quad 69.6 \\
 \underline{27 \quad 3^3} \\
 645904 : 1587 \\
 \underline{64584 \quad 702.92} \\
 64 \quad 4^3 \\
 \underline{\quad\quad\quad} \\
 0.
 \end{array}$$

Čtyrstěn, osmistěn a klenec.

Podává

Jakub Hron,

gymn. professor v Hradci Králové.

Čtyrstěn a osmistěn bývají uváděny jako platonická tělesa pravidelná v měřictví, klenec zase jako základný tvar soustavy šesterečné v hraněpise; zde jest věnována pozornost některým jich vlastnostem měřickým.

Zvláště pozoruhoden jest klenec, který obmezen jest kosočtverci obsahujícími úhel 60° ; neboť ostré hrany klence takového rovnají se hranám pravidelného čtyrstěnu $70^\circ 30' 43''$ a tupé hrany hranám pravidelného osmistěnu $109^\circ 27' 59''$.

Proložíme-li totiž rovinu tak, aby procházela konci hran v ostrém hrotu se sbíhajících, odřízne tato rovina od klence čtyrstěn pravidelný; učiníme-li totéž i na protějším hrotu, vznikne druhý čtyrstěn pravidelný. Zbytek pak představuje pravidelný osmistěn, jenž obmezen osmi shodnými stejnostrannými trojúhelníky, a jehož páný řez tvoří čtverec. Jiné vlastnosti všem třem tvarům společné jsou: položíme-li je všechny na podstavu vodorovnou, aby pevně stály, mají všechny tři rovné výšky; povrchy jejich při stejné délce hrany jsou v poměru $1:2:3$ a obsahy v poměru $1:4:6$.

Považujeme-li osmistěn za protíhranol — antiprisma dle Wittsteina — a vedeme-li střední řez rovnoběžně se základnou, vznikne pravidelný šestiúhelník jako středním řezem u klenec.